

Omer Vilain uit de tijd van toen

De uurwerktoren van de carferry

De eerste carferrytoren van voor 1939.

Toen in 1936 de maalboot „Ville de Liège” werd omgebouwd tot carferry die de verbinding mogelijk maakte voor wagens - met de bedoeling van in Londen dwars door Europa te rijden -, werd kort daarop een gebouw neergezet dat als aankomststation moest dienen.

Zowel het gebouw als de eerste carferry werden de „Londen-Istambul” genoemd. Dit gebouw, dat iedereen aan de overzijde van het Montgomerydok weet zijn, stond er nog maar een paar jaar toen de oorlog uitbrak en veel vluchtelingen maakten gebruik van de Oostende-Doverlijn.

Oorlogsellende

Op een late namiddag wierp een Duits oorlogsvliegtuig enkele bommen in de haven; één raakte de kaaimuur en er volgde een oorverdovende ontploffing die over de hele

stad werd gehoord. Dit had tot gevolg dat nog meer Oostendenaars uitweken naar Engeland.

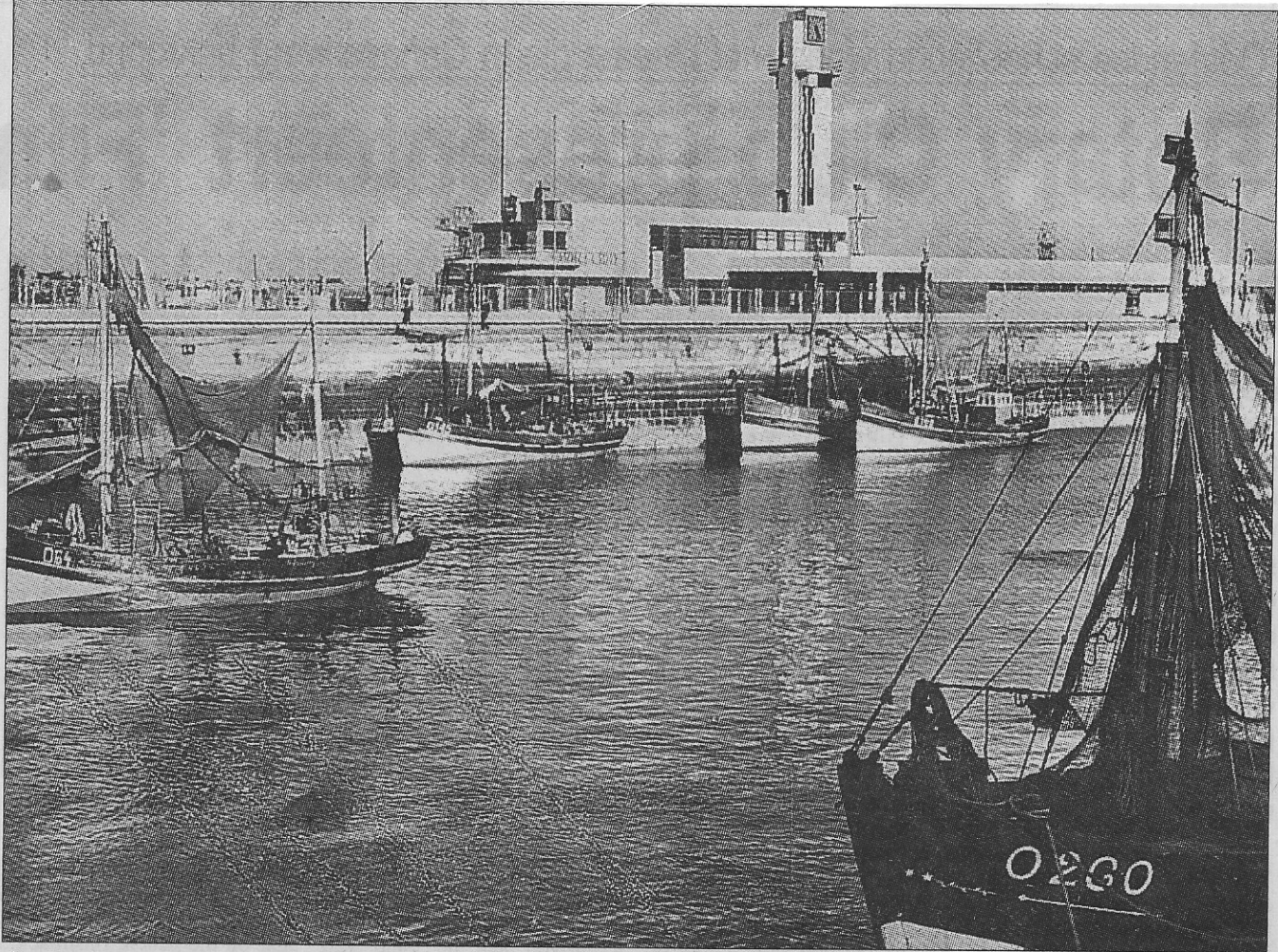
Door dit bombardement werden het gebouw en de sierlijke uurwerktoren fel beschadigd. Na de oorlog werd een groot deel van het gebouw en het uurwerk herbouwd. Ook dit uurwerk onderging een gedaante verwisseling, net zoals dat op de dijk.

Door deze uurwerktoren hadden in de loop der jaren al miljoenen passagiers hun inscheepplaats teruggevonden en elke dag keken vele hon-

derden naar de horloge.

Onlangs wees men ons erop dat de wijzerplaten niet meer leesbaar zijn, want men heeft er niets beter op gevonden dan een grote affiche of doek met het opschrift „Sally” voor de ruiten te hangen. Ook de lampen langs de toren die de waterstand in de haven aangeven, zijn niet meer in gebruik.

Is een uurwerktoren nog wel nuttig? Wel, het is een traditie dat aan stations, havens en luchthavens altijd het juiste uur zichtbaar is. Spijtig voor Oostende dat we weer zoiets moeten vaststellen.

Een beeld van rond 1955 met de herbouwde uurwerktoren.